

ועכשיו - האושר

אולטימטום

לזמרת

מי זה יהיה, אבל אני יכולה להגיד בבטחון שהוא יהיה בלונדי עם עיניים כחולות. כל החברים שלי היו בלונדים עם עיניים כחורות. לוח. אולי זה נשמע טיפשי אבל זה ככה. כל החברים שלי היו גם עירוניים. עם נשמה של קיבוצניקים, ובסך גם הבא יהיה כזה."

החבר הראשון שלה, כשהיא היתה בת 16, היה שר לה שירים, ומספר לה סיפורים על פרחים ועל שדות, והתייחס אליה כמו אל ילדה קטנה. אולי גם הבא יהיה כזה.

רצתה להחליט, ואז הם נפרדה. זה נגמר בינוני, היא אומרת, מה ש"אני מחפשת עכשיו זה בחור שמבין באמ"נות, ויודע להפריך את זה. אני לא יודעת

אז אם אתם רוצים לדעת, ואם אתם לא רוצים לדעת, אתי ביטמן מאושרת. במכתב שקיבלתי ממנה היא כותבת לי באלה המילים, לא פחות, אבל גם לא יותר:

"אני נורא מאושרת. הבוסיק שפתחתי לשמלות ולנעליים הולך משהו לא נורמלי. כל ניירורק קונה אצלי, ואני גם עומדת להתחתן בספטמבר, הבתור שלי הוא שחקן יוצא מהכלל, והוא בן עשרים ושש, וגם איש עסקים נפלא, והוא בן עשרים ושש, וכל כך יפה, את לא יכולה לתאר לעצמך, הוא גם גברי באופן מיוחד, ובחור כל כך טוב, קשה להאמין, והוא מאוהב בי עד מעל לראש, ורק הורי מתנגדים לנשואין, כי הוא לא כל כך עשיר, אבל אני פניתי לכל מיני חברים שלי, שישכנעו אותם, ור אני מקווה שזה יהיה בסדר, כי הוא באמת בחור יוצא מהכלל, והוא כל כך יפה, לא

על הצלחה צריך תמיד לשלם במשהו, ורביקה זוהר, הומרת הצעירה המקסימה, בעלת הקול הנפלא, משלמת.

כשהיא היתה בלהקת חיל-הים, ושלומי נכונז, החבר שלה, היה גם הוא בצבא, דיברו הרבה על חיים משותפים, ועל ילדים, ובית עם דשא ועצים. זה היה ממש "היא מספרת, "חשבנו באמת לחיות יחד."

והנה, היום היא בת עשרים ואחת, וגם שלומי בן עשרים ואחת, ושניהם הגיעו לפרשת דרכים, והוא פונה שמאלה והיא ימינה, או ההיפך.

כשהיא הפכה כוכבת התחילו לטובב ארץ פתאום מעריצים, התאספו סביבה חברים, ושלומי לא היה מוכן. "הוא רצה שאני אהה רק שלו", היא מסבירה. "יום אחד, בזמן החזרות של ההצגה צץ וצצה, בר גים נתן לי נשיקה, והוא היה שם. הוא עזב את האולם ככעס, חרה לו שבונים נתן לי נשיקה. הוא שאל: מה פתאום, מה יש ביניכם?"

גם ההצלחה שלה לא נעמה לו. "יום אחד באתי אליו, היתה לנו פגישה, והראתי לו עיתונים ואמרתי לו: תראה מה כתבו עלי, והוא ענה לי בכעס: יש לי תרגיל במתמטיקה, זה לא מעניין אותי."

הוא העמיד לה תנאי, שתשחק קצת בי הצלחה שלה, אבל בעוד שנה שנתיים תפסיק להופע, ואז הם יתחתנו, ויגדלו ילדים, בבית יפה, עם דשא ועצים. היא לא הסכימה, ואז הוא שאל אותה: "מה יותר חשוב לך? אני או הזמרה, תחליטי", והיא לא

רביקה זוהר

טוני יאתי

תאמיני כשתראי אותו, והוא זמר מצויין, ואיש עסקים יוצא מהכלל, וביקשתי מחבר רים שלי שיבררו לי כמה עולה חתונה למאתיים איש במלון אכדיה ושרתון ורמת אביב, ואם זה לא הובה כסף אז אני אבוא להתחתן בארץ, אה, כן שכחתי לספר לך שיש לו שם כל כך מתוק, קוראים לו **טוני די**, ואני אומרת לך שאני כל כך מאושרת, אף פעם בחיים לא הייתי כל כך מאושרת, ואני מקווה להתראות בקרוב עם כל החברים שלי בארץ, ואני אביא את טוני ואת תראי אותה, הוא כל כך יפה באמת..."

במכתב המקורי זה עוד נמשך. אבל אני שמה כאן נקודה.

המדביק

מצפת

השבוע הראשון של חודש האמנות בצפת עמד בסימן של הזמרת **מולי מור**, שהופיעה במלון "רון".

כל האמנות של צפת חזרה אחרונה בלטה.

המחזרים הזקנים הביאו לה שמפניה, והמחזרים הצעירים הביאו לה זרי פרחים.

הבוהימה לקחה אותה לטיוולים מתחת לירח של צפת, והבורגנות קבעה איתה פגישות בבתי הקפה. האמנים שרו לה סרנדות, והלא-אמנים סתם סיפרו לה סיפורים. עד שכולם ראו במו עיניהם את אותה מחוזרת יוצאת שר-בת-זרוע עם אחד האנשים הזקנים ביו תר בצפת.

חשבו: אולי זה האבא שלה. אבל כשלמחרת היא הופיעה עם אותו שלובי-זרוע, וכן גם למחרתיים, התברר שיש **דברים בגו**.

ואכן, אם יש דברים בגו או אם אין דברים בגו, עוד באותו שבוע נראה אותו זקן מסתובב בחוצות צפת ומדביק על הקירות את הפלאקאטים של אותה זמרת.

חברה טובה

את **רינה גנור** רואים הרבה. פעם בוויה ונטו, פעם בוויה אחר ותמיד בחברה טובה.

בזמן האחרון היא החליפה את חברת השחקנים בחברה של במאים. בשבוע שעבר ראו אותה בחברת במאי מערבוניים איטלקיים. שום דבר ממש לא יצא מזה.

לאחר מכן ראו אותה בחברת במאי קומדיות איטלקיות. גם מזה לא יצא שום דבר ממש. השבוע רואים אותה, זו הפעם השלישית, בחברת במאי אנגלי. אולי מזה ייצא משהו.

הביקור

לפני שבוע הגיעה השחקנית **אילנה ערן** ארצה לביקור.

היא לא באה לבדה. יחד איתה, יד ביד, או אצבע באצבע, הגיעה גם סבתת נשואין מוזהבת יפה.

כן. רק לפני ארבעה חודשים היא התחתנה.

בעלה הוא מוסיקאי, כותב מוסיקה ל־סרטים, והם יושבים יחד בקליפורניה, והוא כותב ומנגן, והיא משדקת, כשיש לה עם מי.

בשבוע הבא היא תחזור אליה, לאנגליה, ומאנגליה הם יחזרו לביתם. בתכניות שלה, חזק מתי משפחה יש גם כמה סרטי סלוויזיה, אבל זה תלוי, כי לא ברור אם אלה הן גם התכניות של הסלוויזיה.

זאת אומרת, ליאון ידע לספר לכל מי שרק האזין לו בישראל, כי הוא זה שהביא את סמי. המדקדקים יותר יכולים לטעון שיש עיון שהוא בעצם רק עורך-הדין האמריקאי של הקבוצה שהביאה את סמי לארץ, אבל זה באמת פרט קטן. אם צירני אומר שהוא הביא, אז הוא הביא. למה להתחכך?

איתו דבר עם אולפני-הרצליה. לכל מי שפגש אותו, סיפר צירני הממושקף שהוא קנה את חצי אולפני-ההסרטה. המדקדקים יכולים שוב פעם ל־דקדק ו־יביע על העובדה שהוא בסך הכל קנה רק 6 אחוזים, לא חצי, וזה בכלל לא הוא, אלא הקבוצה שהוא מייצג אותה. אבל זה שוב אותו סיפור. אם הבן-אדם אומר לך שהוא קנה חצי, מה איכפת לך? שיהיה לו ל־בריאות.

צ'רני

הוא הביא

(בערך)

את סמי

ליאון צ'רני הוא האיש שבצעם לו מגיעה התודה והברכה. כי הוא האיש שהביא לארץ את סמי דייזים.

זאת אומרת, בערך. כימעט. ככה ככה.